

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4C/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213209627
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8213209627.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti žalovaným 1/ C. M., nar. X.X.XXXX, 2/ Z. M., nar. X.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX H., C. C.Ň. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných B. C. C. G. G. D. Y., G. XX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, Sofijská 13, Košice, o zaplatenie 3.699,47 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.140,88 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % p.a. zo sumy 1.140,80 € od 21.12.2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobcovi a žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných v 1. a 2. rade trovy právneho zastúpenia v sume 113,25 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojim podaním doručeným súdu dňa 27.11.2013 domáha voči žalovaným zaplatenia istiny 3.699,47 € a úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 3.599,71 € od 21.12.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX (popis produktu: Spotrebný úver na Čokoľvek) uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými dňa 10.1.2007 (ďalej len "úverová zmluva") úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 11,35 % p.a., ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti pôvodne dohodnutej poslednej mesačnej splátky úveru dňa 20.12.2011, nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 90,79 €, a nesplatených poplatkov za správu úveru v sume 8,97 €. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovaných zaplatenie zostatku dlžnej istiny nesplateného úveru odo dňa nasledujúceho pod dni splatnosti poslednej zmluvnej dojednanej splátky úveru ako právo na zaplatenie nesplatených zmluvných úrokov a poplatkov za správu úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči žalovaným z titulu nesplateného úveru vo výške dlžnej sumy 2.979,53 € postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o. o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 20.3.2014 uviedol, že žalovaní sa zaviazali splácať úver, ktorý im bol poskytnutý vo výške 3.319,39 € (100.000,-Sk) splatiť formou 59. pravidelných mesačných splátok so stanovenou výškou splátky 76,08 € s dátumom splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum splatnosti prvej mesačnej splátky úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý k 20.2.2007 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru k 20.12.2011. Pri poukazovaní splátok v dohodnutej výške a v dohodnutých termínoch mali žalovaní uhradiť sumu v celkovej výške 4.488,72 € (135.227,17 Sk). Výška neuhradenej dlžnej sumy vo výške 3.599,71 € pozostáva z neuhradenej časti úveru, z nesplatených riadnych úrokov a z nesplatených poplatkov za správu úveru za obdobie od poskytnutia úveru, t.j. od 10.1.2007 do 30.9.2009 (od 30.9.2009 ostáva zostatok úverového účtu nemenný). Žalovaní uhradili sumu v celkovej výške 1.934,02 €. V súlade s čl. 7.4.4 Všeobecných obchodných podmienok SLSP a.s. boli úhrady žalovaného vo výške 336,35 € započítané na úhradu úrokov z omeškania. Na splatenie úveru tak žalovaní uhradili sumu vo výške 1.597,67 €. Nakoľko žalovaní viacnásobne porušili zmluvne dohodnuté podmienky splácania úveru, suma potrebná na splatenie úveru bola vyššia, než predpokladala úverová zmluva a to z dôvodu, že riadne zmluvné úroky boli vyčísľované z reálneho zostatku na úverovom účte za daný mesiac. Výška uhradených riadnych úrokov činí 176,49 € (uhradené boli úroky vyúčtované za mesiac, v ktorom žalovaný uhradil splátku) a výška neuhradených riadnych úrokov činí sumu 1.597,14 €. Z histórie úverového účtu vyplýva, že výška uhradených poplatkov za správu úveru činí 26,56 € a výška neuhradených poplatkov 126,80 €. Navýšenie úveru o úroky a poplatky má svoj základ v RPMN vo výške 14,39 % a premenlivej ročnej úrokovej sadzbe vo výške 11,60 % p.a.. Čo sa týka nesplatených riadnych úrokov vo výške 90,79 €, tieto predstavujú zmluvne dohodnuté úroky za obdobie od 30.9.2011 do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.12.2011, ktoré boli vyčíslené v súlade s čl. 7 bod 7.4. Všeobecných obchodných podmienok. Nesplatené poplatky za správu úveru vo výške 8,97 € predstavujú poplatky za správu úveru za obdobie od 30.9.2011 do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.12.2011, ktoré boli vyčíslené v súlade s čl. II bod 2 v spojení s ust. čl. 16.6.6 Všeobecných obchodných podmienok. V zmysle Sadzobníka poplatkov a náhrad SLSP a.s. bol od 31.10.2010 účtovaný poplatok vo výške 2,99 €.

Tunajší súd uznesením zo dňa 25.3.2014, č.k. 4C/17/2014-75, pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných.

Vedľajší účastník v podaní doručenom súdu dňa 20.1.2014 uviedol, že vyššie uvedená zmluva síce obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov, ale tá bola vypočítaná v neprospech spotrebiteľa. Žalovaní boli zo strany právneho predchodcu žalobcu zavádzaní o cene nákladov za poskytnutie úveru, keďže ten im uviedol nepravdivý údaj o RPMN (14,39 %), čím porušil svoju povinnosť v ust. § 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach. § 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Skutočný náklad úverovej zmluvy bol vyšší a to až 14,60 % ročne. Do výpočtu RPMN nebol zahrnutý poplatok za poskytnutie úveru v sume 66,39 €, pravidelný mesačný poplatok v sume 76,08 € a mesačný poplatok za vedenie účtu v sume 1,99 €. Uvádzanie nepravdivých, nepresných či neúplných údajov o nákupných podmienkach neumožňuje spotrebiteľovi riadne a objektívne sa zoznámiť so všetkými náležitosťami prípadného zmluvného vzťahu, zväziť výhody a nevýhody tak, aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť, či navrhovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá jeho potrebám a jeho finančnej situácii a následne sa kvalifikovane rozhodnúť, čím je takéto konanie objektívne spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, ak sa spotrebiteľ rozhodol v dôsledku nesprávnej RPMN pre finančne náročnejší úver. Spotrebiteľ taktiež na základe neuvedených, resp. nesprávne uvedených informácií, nemal zabezpečený dostatok informácií pre porovnanie ponúk od rôznych veriteľov na rovnaký druh spotrebiteľského úveru, čím nie je v plnej miere zachované jeho právo na informácie a na ochranu ekonomických záujmov, vyjadrené ako účel zákona v § 2a zákona o ochrane spotrebiteľa. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že zákonodarca nevidí rozdiel medzi tým, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje RPMN a tým, ak síce spotrebiteľská zmluva obsahuje RPMN, ale v neprospech spotrebiteľa. Obidva tieto nedostatky spotrebiteľských zmlúv sa prejavujú v rovnakých následkoch a to takých, že takéto spotrebiteľská zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z.z.. Je to tak kvôli tomu, že nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa má rovnaký dôsledok ako neuvedenie RPMN, teda spotrebiteľ nie je oboznámený pri uzatváraní zmluvy so všetkými nákladmi úveru, nie je schopný porovnať ponuky jednotlivých úverov a posúdiť rozsah svojho záväzku. Z teleologického výkladu potom vyplýva, že aj zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré boli uzatvorené

za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z., ktoré síce obsahujú RPMN, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa sa považujú za uzatvorené bez poplatkov a bez úrokov. Bolo by totiž popretím zmyslu použitia RPMN v spotrebiteľských úveroch, ak by sa povinnosť dodávateľa poskytnúť pri uzatvorení zmluvy spotrebiteľovi celkovú výšku nákladov úveru považovala za formálne splnenú, už len tým, ak by dodávateľ v rozpore so skutočnosťou uviedol RPMN vo výške 15 % ročne, hoci v skutočnosti by to bolo 150 % ročne. Okrem toho vyššie uvedené konanie nie je možné hodnotiť inak, ako hrubo nečestné, odporujúce pravidlám dobrých mravov a obchádzajúce zákon o ochrane spotrebiteľa, vo svojom dôsledku popierajúce právo spotrebiteľa na pravdivé informácie v tak závažnej otázke ako je cena úveru. Dodávateľ nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Na účely zákona (č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa jediná legálna definícia dobrých mravov v spotrebiteľských vzťahoch) sa pod konaním v rozpore s dobrými mravmi rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Prostredníctvom § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa v našom súkromnom práve uplatňuje zásada zákazu zneužívať výkon subjektívneho práva na sociálne škodlivé ciele a to buď v rozpore so záujmami jednotlivcov alebo v rozpore s verejným záujmom. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že žalobca má nárok len na vrátenie požičanej sumy (istiny). Vedľajší účastník zároveň vzniesol námietku premlčania splátok, ktoré boli splatné pred 27.11.2010, keďže žaloba bola súdu doručená dňa 27.11.2013, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby.

K tvrdeniam vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca v podaní doručenom súdu dňa 20.3.2014, v ktorom uviedol, že právnym predchodcom žalobcu deklarovaná výška RPMN bola vygenerovaná prostredníctvom schváleného bankového systému v súlade s právnymi predpismi účinnými ku dňu podpísania úverovej zmluvy. Vyčíslenie RPMN vedľajším účastníkom nemožno považovať za relevantné, nakoľko vedľajším účastníkom použitá kalkulačka nezohľadňuje frekvenciu splácania poplatku za správu úveru v mesačných intervaloch a zároveň nie je zrejmé akým spôsobom vedľajší účastník zohľadnil poplatok za správu úveru vo výške 1,99 €, ktorý je súčasťou pravidelnej mesačnej splátky. Z výpočtu RPMN na portáli www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>> vyplýva, že RPMN predmetného úveru bola v čase uzavretia úverovej zmluvy 14,21 % a že suma, ktorá mala byť na splatenie úveru uhradená predstavuje 137.228,-Sk, t.j. 59 x 2.292,-Sk + 2.000,-Sk (spracovateľský poplatok).

K žalobe sa v podaní doručenom súdu dňa 1.4.2014 vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý uviedol, že uplatnený nárok neuznáva a vznáša námietky. Z obsahu žaloby nie je zrejماً platobná história realizovaných platieb zo strany žalovaných, t.j. že absentujú údaje o zaplatenej istine, poplatkov a úrokov, čím je údaj o uplatnenom nároku žalobcu neidentifikovateľný, ďalej nie je zrejماً, či zo strany žalobcu došlo k zosplateniu úveru a kedy a v zmluve je uvedený nepravdivý a zavádzajúci údaj o RPMN. Skutočný náklad bol vyšší, RPMN bola až 14,60 %. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania splátok, ktoré boli splatné pred 27.11.2010.

Žalobca v podaní doručenom súdu 1.8.2014 uviedol, že žalovaní, ktorí nárok žalobcu neuznávajú, na svoju obranu neuviedli žiadne skutočnosti ani právne argumenty, ktorými by žalobcom uplatnený nárok vyvrátili čo i len v časti. Žalovaní ako účastníci úverového vzťahu by mali disponovať dokladmi o splácaní úveru. Bez ohľadu na túto skutočnosť žalobca podaním zo dňa 18.3.2014 predložil súdu kompletný položkový výpis kreditných a debetných obrátov na úverovom účte. Čo sa týka splatnosti úveru, ako vyplýva zo žalobného návrhu, splatnosť úveru nastala v celosti prirodzeným spôsobom dňom splatnosti konečnej mesačnej splátky úveru k 20.12.2011. Námietka premlčania splátok splatných pred 27.11.2010 nie je dôvodná, nakoľko splatnosť úveru v celosti nastala dňom splatnosti poslednej splátky k 20.12.2011, od tohto dátumu boli žalovaní v omeškaní so splatením úveru ako celku. Pokiaľ v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach nejedná sa o čiastkové plnenie ako sa mylne domnievajú žalovaní, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach a preto lehotou splatnosti je lehota na splatenie celého úveru, t.j. lehota do 20.12.2011, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Až deň nasledujúci po dátume konečnej splatnosti úveru, t.j. 21.12.2011 sa žalovaní dostali do omeškania s vrátením nesplatennej časti úveru a teda až od tohto okamihu začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva, nakoľko právo požadovať vrátenie nesplatennej časti úveru od žalovaných mohol žalobca vykonať až odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru. V tomto smere podporne odkazujeme na právny záver vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp.zn.

4Obo 54/2007 zo dňa 17.6.2008, ktorý je priamo aplikovateľný na právny vzťah založený dotknutou úverovou zmluvou, ktorá svojou povahou je nepochybne absolútnym obchodom. Žalobcom predložený výpis obrátov na úverovej zmluve a špecifikácia postúpenej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu predstavujú nesporný dôkaz o pravosti a výške pohľadávky, pričom žalobcom uplatnená pohľadávka v tomto súdnom konaní je pôvodne pohľadávkou banky a je vypočítaná schváleným bankovým systémom, ktorého výstup predstavuje práve žalobcom predložený výpis a špecifikácia pohľadávky. Predložený výpis obrátov na úverovej zmluve s výpočtom výšky žalovanej pohľadávky je výstupom z bankového informačného systému, ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska, a.s., na základe čoho je zabezpečená dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Výšku dlžnej pohľadávky bol právny predchodca žalobcu ako banka povinný evidovať podľa ust. § 39 a nasl. zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách práve v uvedenom výpise, v tzv. „bankovej knihe“, ktorá je v bankovej praxi považovaná za verejnú listinu. Uvedený výpis vedený v zmysle zákona o bankách potvrdzuje výšku žalobcom uplatnenej pohľadávky voči žalovanému. Údaje v ňom uvedené sú smerodajné aj z hľadiska zhodnotenia ekonomickej situácie banky a podliehajú dohľadu NBS.

Žalobca v 1. rade na pojednávaní uviedol, že je pravdou že v roku 2007 uzavreli úverovú zmluvu, pričom dostali sumu 100.000,-Sk. Pri sťahovaní sa niektoré doklady stratili. To čo predložil žalobca je neprehľadné a existujú bankové výpisy, kde sú zahrnuté ročné údajom o tom čo sa zaplatilo a koľko ešte zostáva zaplatiť.

Žalovaná v 2. rade na pojednávaní potvrdila, že si so žalovaným v 1. rade vzali spotrebný úver vo výške 100.000,-Sk. V roku 2007 podali žiadosť o odklad splácania, pretože manžel stratil prácu. Podľa jej výpočtov zaplatili sumu, ktorá sa približovala sume 2.000,-€.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaniami a vylúčením účastníkov konania, Zmluvou splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.1.2007, Dodatkom č. 1 k zmluve o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP a.s., Sadzobníkom poplatkov a náhrad SLSP a.s., Výpisom obrátov na úverovej zmluve, Vyčíslením pohľadávky žalobcu na čl. 45 - 50, výstupom aplikácie Interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN na portáli www.fininfo.sk, Oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z úverového účtu, zmluvou o postúpení pohľadávok a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli dňa 10.1.2007 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným spotrebný úver vo výške 100.000,-€, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 59. mesačných splátkach po 2.292,-€ so splatnosťou k 20. dňu príslušného mesiaca, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 20.2.2007 a splatnosť poslednej splátky dňa 20.12.2011. Poplatok za poskytnutie úveru činil 2.000,-Sk a za správu úveru 60,-Sk mesačne. Ročná úroková sadzba, ktorá bola dohodnutá ako premenlivá, činila ku dňu uzavretiu zmluvy 11,60 % p.a. a ročná percentuálna miera nákladov činila 14,39 %. Podľa Dodatku č. 1 k úverovej zmluve sa zmenila výška splátky, ktorá po novom činila 2.644,-Sk, pričom banka povolila odklad splácania svojej pohľadávky za dobu od 19.6.2007 do 19.12.2007. Žalovaní si svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy neplnili riadne a včas, pričom uhradili sumu vo výške 1.934,02 €. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0329/2013/CE zo dňa 28.3.2013 bola pohľadávka banky voči žalovaným postúpená na žalobcu a uvedená skutočnosť im bola oznámená samotnou bankou podaním zo dňa 5.4.2013.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku právneho vzťahu, Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, 2 cit. zák., Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ods. 3 cit. ust. Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa ods. 4 cit. ust. Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ods. 5 cit. ust. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ods. 6 cit. ust. Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu (odkaz na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 52 OZ Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 566 ods. 2 OZ Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 veta prvá OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

Podľa § 111 OZ zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 1 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (účinného do 31.1.2013) Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V konaní bolo preukázané, že úverová zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená úverová zmluva dňa 10.1.2007. Po preskúmaní predmetnej zmluvy možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačená. Dodávateľom v tomto prípade je žalobca, ktorý pri uzatváraní zmlúv vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom sú žalovaní, ktorí pri uzatváraní zmlúv nevykonávali žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Súčasne súd posúdil predmetnú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001. Keďže zákon pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje určité náležitosti, skúmal súd, či predmetná zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladal zákon, pričom žalovaní neboli zavádzaní ohľadom výšky sadzby RPMN. Zo strany žalovaných resp. ved'ajšieho účastníka nebola preukázaná skutočnosť, aby do výpočtu RPMN nebol zahrnutý poplatok za poskytnutie úveru (2.000,-Sk) a za vedenie účtu (60,-Sk). Táto skutočnosť nevyplyva ani zo zmluvy či všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy. Naopak ust. čl. 7.3.8. všeobecných obchodných podmienok upravuje, že v splátkach úveru sú okrem iného zahrnuté aj poplatky a náklady súvisiace s úverom. Ak by aj výpočet RPMN žalovanými bol správny, z rozdielu medzi takto vyčíslenou sadzbou a sadzbou stanovenou právnym predchodcom žalobcu ($14,60\% - 14,39\% = 0,21\%$) nemožno vyvodiť záver o úmyselnom zavádzaní veriteľa pri dojednávaní úveru. Súčasne je potrebné dodať, že ak by v zmluve vôbec nebola uvedená RPMN, zmluva by bola napriek tomu platná, ak na jej základe bol spotrebiteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy poskytol žalovaným úver vo výške 100.000,-Sk (3.319,39 €), ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v 59. mesačných splátkach po 2.292,-Sk (76,08 €) a neskôr po 2.644,-Sk (87,76 €) vždy do 20. dňa v mesiaci. Celková suma ktorú mali žalovaní na splatenie úveru uhradiť činila 4.488,72 €. Uvedená suma predstavuje 59 splátok po 2.292,-Sk. Žalovaní však právnomu predchodcovi žalobcu poskytnutý úver nespĺcali riadne a včas. Celková suma, ktorú žalovaní uhradili predstavuje sumu vo výške 1.934,02 €. Rozdiel medzi sumou, ktorú mali žalovaní uhradiť a sumou, ktorú uhradili, činí 2.554,70 € čo predstavuje viac ako 29 splátok po 87,76 €. Pôvodný veriteľ zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.3.2013 postúpil pohľadávku na žalobcu, pričom postúpenie pohľadávky oznámil aj dlžníkom.

Vzhľadom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku. Okrem toho námietku premlčania vzniesli aj samotní žalovaní.

Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere splatnosť úveru bola dohodnutá na 59 mesiacov. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky. Keďže v danom prípade nedošlo k

predčasnému zosplatneniu úveru, konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.12.2011. Z tohto dôvodu sa premlčujú jednotlivé splatné splátky samostatne a to odo dňa ich zročnosti. Nepremičanými splátkami sú tak splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby (27.11.2013), teda splátky splatné po 27.11.2010. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremičanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.12.2010, t.j. celkovo sa jedná o 13 splátok po 87,76 € v celkovej výške 1.140,88 €. Súd neprihliadol na započítanie časti uhradenej sumy na úroky z omeškania nakoľko uvedený spôsob započítania platby je v rozpore s ust. § 566 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa plnenie započíta najprv na istinu a až následne na príslušenstvo pohľadávky.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarcu sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice podľa, ktorej, členské štáty môžu prijať alebo si ponechať prísnejšie opatrenia kompatibilné so Zmluvou v oblasti riadenej touto smernicou za účelom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku. Súd je toho názoru, že ust. čl. V bodu 2. a 3. zmluvy o úvere je v rozpore s § 54 ods. 1 OZ, pretože zhoršuje postavenie žalovaných ako spotrebiteľov, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

Na základe uvedeného preto súd považoval žalobu za dôvodnú len v časti žalovanej istiny, t.j. v sume 1.140,88 €, a preto vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol.

Žalobca si zároveň uplatnil aj úroky z omeškania od 21.12.2011 do zaplatenia.

Počnúc 21.12.2011, t.j. dňom nasledujúcim po dni konečnej splatnosti úveru, sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou celkovej dlžnej sumy vo výške 1.140,80 €. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania od uvedeného dňa do zaplatenia. K tomuto dňu bola základná úroková sadzba ECB vo výške 1,00 %.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania vzhľadom na mieru ich úspechu v konaní a k tomu, že žalovaným trovy nevznikli.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Vzhľadom k tomu, že žalovaní mali v predmetnej veci čiastočný úspech, patrí vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jeho strane právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. O týchto trovách súd rozhodol podľa § 10 ods. 1 a 2, § 13a, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V prípade plného úspechu v konaní by právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrila odmena za 2 úkony právnej služby po 141,09 €, t.j. za prevzatie a prípravu zastúpenia a za vyjadrenie k žalobnému návrhu. Právnomu zástupcovi patrí aj režijný paušál vo výške 15,85 € (2 x 7,81 €). Celková výška trov právneho zastúpenia tak činí 298,03 €. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 31 % a žalovaní v rozsahu 69 %. Miera úspechu žalovaných tak činí 38 %. Na základe uvedeného súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 113,25 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, ktorý rozsudok vydal.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.